

Друге послання до Коринфян

Привітання

¹ Павло, з волі Божої апостол Христа Ісуса, і брат Тимофій.

Церкві Божій в Коринфі та всім святим по всій Ахаї.

² Благодать вам і мир від Бога, Отця нашого, і від Господа Ісуса Христа.

Хвала Богу, Який дає втіху

³ Благословенний Бог і Отець нашого Господа Ісуса Христа, Отець милосердя та Бог усякої втіхи, ⁴ Який втішає нас у всіх наших труднощах, щоб ми могли втішати тих, хто перебуває в різних труднощах, тією втіхою, яку ми самі отримуємо від Бога. ⁵ Бо як зростає в нас страждання Христа, так через Христа зростає і наша втіха. ⁶ Якщо ми зносимо труднощі, то це заради вашої втіхи та спасіння. Якщо нас втішають, то це для вашої втіхи, яка дає силу зносити ті ж страждання, які зносимо й ми. ⁷ Наша надія щодо вас міцна, бо знаємо: якщо ви разом з нами страждаєте, то разом з нами отримаєте й втіху.

⁸ Брати, ми не хочемо, щоб ви не знали про біду, яка трапилася з нами в Азії, адже ми були обтяжені над міру й над силу, так що й не сподівалися вижити. ⁹ Здавалося, ми отримали вирок смерті, щоб покладались не на себе, а на Бога, Який воскрешає мертвих. ¹⁰ Він врятував нас від великої загрози смерті та ще рятуватиме. На Нього покладаємо надію, що Він рятуватиме нас і надалі, ¹¹ за сприяння вашої

молитви за нас. Тоді багато хто дякуватиме Богові за дар, *отриманий* нами через молитви багатьох.

Павло змінює плани

¹² Бо нашою похвалою є свідчення нашого сумління, що у світі ми поводитися – особливо з вами – з простотою та чесністю від Бога й керувалися не людською мудрістю, а Божою благодаттю. ¹³ Адже ми не пишемо вам чогось іншого, крім того, що ви читаєте або *вже* розумієте. Але я сподіваюся, що ви повністю зрозумієте, ¹⁴ – як частково зрозуміли нас, – що ми ваша похвала, так само, як і ви будете нашою в День нашого Господа Ісуса.

¹⁵ Із цією впевненістю я хотів спершу прийти до вас, щоб ви вдруге мали благодать. ¹⁶ Бо я збирався відвідати вас по дорозі в Македонію, а повертаючись звідти, зупинитись у вас ще раз. І тоді ви відправили б мене до Юдеї. ¹⁷ Тож, маючи такий намір, хіба я вчинив легковажно? Хіба я вирішую щось за *покликом* тіла, щоб у мене було і «так, так», і «ні, ні»?

¹⁸ Але вірний Бог, що наше слово до вас не є і «так», і «ні». ¹⁹ Адже Божий Син, Ісус Христос, Якого ми – я, Силуан і Тимофій – проповідували поміж вами, не був «так» і «ні», але в Ньому було «так». ²⁰ І хоч би скільки було Божих обітниць, у Ньому *всі* «так». Тому через Нього ми й *кажемо* на славу Бога: «Амінь». ²¹ Той, Хто зміцнює нас разом із вами в Христі та помазує нас, – Бог, ²² Який також поставив на нас печать і дав завдаток* Духа в наші серця.

²³ Я закликаю Бога у свідки моєї душі: я не приходив у Коринф, щоб вберегти вас. ²⁴ Це не означає, що ми пануємо над вашою вірою, але ми

* **1:22** 1:22 Або: гарантію.

працюємо разом із вами для вашої радості, бо ви стоїте у вірі.

2

¹ Я вирішив собі не приходити до вас знову зі скорботою. ² Адже якщо я вас засмучую, то хто тоді мене звеселить, як не той, кого я засмутив? ³ Я написав вам так, щоб, прийшовши, не засмутитися через тих, за кого мав би радіти, адже я впевнений щодо всіх вас, що моя радість – це й ваша радість також. ⁴ Бо я написав вам із великою скорботою, болем у серці та слізьми на очах не для того, щоб ви засмучувались, але щоб пізнали мою надмірну любов до вас.

Прощення тих, хто засмучує

⁵ Якщо ж хтось і засмутив, то засмутив не мене, а певною мірою, щоб не перебільшити, усіх вас. ⁶ Йому достатньо того покарання, яке він отримав від більшості. ⁷ Тож краще вам його пробачити та підбадьорити, щоб його не охопив смуток. ⁸ Тому я закликаю вас виявити до нього любов. ⁹ Бо я написав вам ще й для того, щоб пізнати вашу стійкість, чи ви слухняні в усьому. ¹⁰ Кого пробачаєте ви, того пробачаю і я. Бо те, що я простив, якщо й простив щось, то заради вас перед Христом, ¹¹ щоб не дозволити сатані нас перехитрити, адже ми розуміємо його задуми.

Служителі Нового Завіту

¹² Коли я прибув до Троади заради Доброї Звістки Христа і мені були відкриті двері Господом, ¹³ то я не мав спокою в душі, бо не знайшов там Тита, свого брата. Тож, попрощавшись із ними, я пішов до Македонії.

¹⁴ Але подяка Богові, Який завжди робить нас переможцями в Христі й повсюди розповсюджує через нас пахощі Свого пізнання. ¹⁵ Адже ми для Бога – Христові пахощі між спасеними та тими, що гинуть. ¹⁶ Для одних ми запах смерті, а для інших – запах життя. І хто на це здатний? ¹⁷ Бо ми, на відміну від багатьох, не наживаємося на Слові Божому, але говоримо щиро – як від Бога, перед Богом, у Христі.

3

¹ Чи не починаємо ми знову самих себе рекомендувати? Чи нам потрібні, як деяким, рекомендаційні листи для вас чи від вас? ² Ви і є нашим листом, написаним у наших серцях, який знають і читають усі люди. ³ Ви показуєте, що ви – лист Христа, результат нашого служіння, написаний не чорнилом, а Духом живого Бога, не на кам'яних таблицях, а на таблицях людських сердець.

⁴ Цю впевненість ми маємо завдяки Христу перед Богом. ⁵ Не тому, що ми самі здатні й це наша заслуга. Навпаки, наша здібність – від Бога, ⁶ Який зробив нас здібними бути служителями Нового Завіту – не букви, а Духа. Адже буква вбиває, а Дух оживляє.

Більша слава Нового Завіту

⁷ Але якщо служіння смерті, викарбуване буквами на камені, було прославлене так, що сини Ізраїля не могли дивитися на обличчя Мойсея через славу його обличчя, яка минала, ⁸ то чи не буде служіння Духа славнішим?! ⁹ Якщо в служінні осуду є слава, то служіння праведності набагато перевершує його в славі. ¹⁰ Адже те, що було прославлене, насправді прославленим не було у порівнянні зі славою, яка його

перевершує. ¹¹ І якщо те, що минає, *мало славу*, то набагато більшу славу *має* те, що не минає.

¹² Тому, маючи таку надію, ми діємо з великою сміливістю, ¹³ а не як Мойсей, який ставив собі покривало на лице, щоб сини Ізраїля не дивилися на кінець того, що минає. ¹⁴ Проте їхній розум був притуплений*, бо й досі під час читання Старого Завіту це покривало залишається незнятим, адже воно може бути знятим *лише* в Христі. ¹⁵ І донині, кожного разу, як зачитується Мойсей, на їхньому серці лежить покривало. ¹⁶ Однак коли *людина* повертається до Господа, покривало знімається. ¹⁷ Господь – це Дух, а де Дух Господа, там свобода. ¹⁸ І всі ми з непокритим лицем, відображаючи Божу славу, немов у дзеркалі, змінюємося згідно з Його образом, із слави в славу як від Господа, Духа.

4

Скарбу глиняних посудинах

¹ Тому, маючи це служіння згідно з милістю, що нам явилася, ми не втрачаємо відваги. ² Ми відреклися від прихованих та ганебних учинків, не живемо в хитрощах і не перекручуємо Слова Божого. Навпаки, показуючи істину, ми представляємо себе перед Богом на суд кожного людського сумління. ³ І якщо наша Добра Звістка закрита, то лише для тих, що гинуть, – ⁴ для невіруючих, яким бог цього віку засліпив розум, щоб не засяяло *над ними* світло Доброї Звістки про славу Христа, Який є образом Бога. ⁵ Ми проповідуємо не себе, а Ісуса Христа як Господа, себе ж – як ваших рабів заради Ісуса*. ⁶ Адже Бог, Який

* **3:14** 3:14 Або: закам'янілий.

* **4:5** 4:5 Або: Ісуса Христа.

сказав: «Нехай з темряви засяє світло»[†], є Тим, Хто засяєв у наших серцях, щоби просвітити розуміння слави Бога в особі Ісуса Христа.

⁷ Проте ми носимо цей скарб у глиняних горщиках, щоб надмірність сили була від Бога, а не від нас. ⁸ Ми в усьому обтяжені, та не роздавлені; збиті з пантелику, але не впадаємо в розпач; ⁹ нас переслідують, та ми не покинуті; нас збивають із ніг, та ми не гинемо. ¹⁰ У своєму тілі ми завжди носимо смерть Ісуса, щоб життя Ісуса виявилось в наших тілах.

¹¹ Адже ми, живі, постійно віддаємо себе на смерть заради Ісуса, щоб Його життя виявилось в наших смертних тілах. ¹² Тому в нас діє смерть, а у вас – життя.

¹³ Маючи один дух віри, згідно з тим, що написано: «Я вірив і тому говорив»[‡], ми віримо й тому говоримо, ¹⁴ оскільки знаємо, що Той, Хто воскресив Господа Христа, воскресить і нас разом з Ісусом та представить разом із вами. ¹⁵ Адже все – для вас, щоб благодать, примножена багатьма, щедро принесла подяку на славу Божу.

¹⁶ Тому ми не падаємо духом. І, навіть якщо наша зовнішня людина гине, наша внутрішня людина оновлюється день у день. ¹⁷ Адже наше тимчасове й легке страждання приносить нам більш вагоме багатство вічної слави. ¹⁸ Ми дивимося не на видиме, а на невидиме, бо видиме минає, а невидиме вічне.

5

В очікуванні небесного дому

[†] **4:6** 4:6 Див. Бут. 1:3. [‡] **4:13** 4:13 Див. Пс. 115:1. Грецький переклад (Септуагінта).

¹ Ми знаємо: навіть якщо наш земний намет буде знищено, ми маємо будівлю від Бога – нерукотворний вічний дім на небесах. ² Адже в цьому *наметі* ми зітхаємо, прагнучи зодягнутися в наше небесне житло, ³ звісно, якщо, зодягнувшись, не будемо виявлені голими. ⁴ Перебуваючи в цьому наметі, ми обтяжені та зітхаємо не тому, що хочемо роздягнутися, а *тому, що хочемо зодягнутися*, щоб смертне було поглинуте життям. ⁵ І Бог, Який підготував нас саме для цього, дав нам завдаток* Духа.

⁶ Тож ми завжди впевнені та знаємо, що поки знаходимося в тілі, ми далеко від Господа, ⁷ бо живемо згідно з вірою, а не згідно з тим, що бачимо. ⁸ І все ж ми не втрачаємо мужності й хотіли б не бути вже в тілі, а оселитися з Господом. ⁹ Тому ми й намагаємося бути Йому до впадоби, чи то перебуваємо вдома, чи то далеко від нього. ¹⁰ Бо всі ми маємо з'явитися перед престолом Христа, щоб кожен отримав відплату згідно з тим, що зробив, поки був у тілі – добро чи зло.

Служіння примирення

¹¹ Отже, знаючи, що таке страх Господній, ми переконуємо людей. А перед Богом ми відкриті, і сподіваюся, що й перед вашим сумлінням ми відкриті. ¹² Ми вам не рекомендуємо себе знову, а даємо вам можливість хвалитися нами, щоб ви могли відповісти тим, що вихваляються обличчям, а не серцем. ¹³ Бо якщо ми зійшли з розуму, *то це для Бога*, а якщо ми при своєму розумі, *то це для вас*. ¹⁴ Адже любов Христа спонукає нас, бо ми вважаємо так: коли Один помер за всіх, то всі померли. ¹⁵ І Він

* 5:5 5:5 Див. 1:22.

помер за всіх, щоб ті, хто живе, жили вже не для себе, а для Того, Хто помер і воскрес.

¹⁶ Тому віднині ми нікого не знаємо з людської точки зору. Навіть якщо ми колись і знали Христа з людської точки зору, то тепер більше *так* не знаємо.

¹⁷ Отже, коли хтось у Христі, *той* нове творіння. Давнє минуло. Ось усе стало новим! ¹⁸ І все це від Бога, Який через Христа примирив нас із Собою і дав нам служіння примирення. ¹⁹ Згідно з ним Бог був у Христі, примирив світ із Собою, не враховуючи людям їхніх проступків, і доручив нам *нести* Слово примирення. ²⁰ Отже, ми – посланці Христові, і тому наче Сам Бог просить через нас. Благаємо вас заради Христа: примиріться з Богом! ²¹ Того, Хто не пізнав гріха, Він зробив гріхом заради нас, щоб у Ньому ми стали Божою праведністю.

6

¹ Таким чином, співпрацюючи з *Ним*, ми закликаємо вас не приймати марно Божої благодаті.

² Адже Він каже:

«У час сприятливий Я почув тебе

і в день спасіння допоміг тобі».*

Ось зараз – час сприятливий, зараз – день спасіння.

Труidнощі Павла

³ Ми нікому й ні в чому не даємо підстав для спотикання, щоб нашого служіння не зневажали.

⁴ Натомість в усьому ми рекомендуємо себе як Божих служителів: у великому терпінні, у скорботах, у горі, у труднощах, ⁵ у побиттях, у в'язницях, у заворушеннях, у важкій праці, у недосипанні, у постах, ⁶ у чистоті, у пізнанні, у довготерпінні, у

* **6:2** 6:2 Див. Іс. 49:8.

доброті, у Святому Дусі, у нелицемірній любові, ⁷ у Слові істини, у силі Бога; через зброю праведності в правій та лівій руці, ⁸ через славу та ганьбу, наклеп та добрі відгуки. *Нас вважають* тими, хто вводить в оману, а ми правдиві; ⁹ тими, кого не знають, а нас упізнають; тими, що вмирають, а ми ось живемо; тими, що покарані, а ми не страчені; ¹⁰ тими, що засмучені, а ми завжди радіємо; бідними, а ми ж багатьох збагачуємо; тими, хто нічого не має, а ми маємо все!

¹¹ Коринфяни! Ми відкрили свої уста, щоб говорити до вас, і наші серця відкриті. ¹² Ми не стримуємо наших почуттів до вас, а ви стримуєте свої почуття до нас. ¹³ Тож звертаюся до вас, як до дітей: розкрийте й ви ваші *серця*!

Попередження щодо ідолопоклонства

¹⁴ Не впрягайтеся з невірними в одне ярмо. Бо що спільного між праведністю й беззаконням? Або що спільного між світлом і темрявою? ¹⁵ Яка згода може бути між Христом і Веліяром[†]? Або яка частка вірного з невірним? ¹⁶ Яка згода може бути між Божим Храмом та ідолами? Адже ми – храм Бога Живого, як Бог і сказав:

«Оселюся в них і ходитиму посеред них,

Я буду їхнім Богом, а вони – Моїм народом!»[‡]

¹⁷ Тому

«Вийдіть з-поміж них
і відділіться, – говорить Господь. –
Не торкайтеся нечистого,
і Я прийму вас». §

¹⁸ А також:

[†] **6:15** 6:15 Тут мається на увазі сатана. [‡] **6:16** 6:16 Див. Лев. 26:12; Єр. 32:28; Єз. 37:27. § **6:17** 6:17 Див. Іс. 52:11; Єз. 20:34, 41.

«Я буду вашим Отцем,
а ви Мені будете синами й дочками, – каже
Господь Вседержитель».*

7

¹ Отже, любі, оскільки ми маємо ці обітниці, то очистьмо себе від усякої нечистоти тіла та духа, довершуючи святість у Божому страху.

Радість Павла

² Відведіть для нас місце у *ваших серцях!* Ми нікого не скривдили, нікому не нашкодили, нікого не використали. ³ Я не кажу цього для вашого осудження, бо вже казав раніше, що ви в наших серцях, щоб разом вмерти і разом жити. ⁴ Маю велику впевненість щодо вас і дуже пишаюся вами! Попри всі наші труднощі, я сповнений втіхою та переповнений радістю.

⁵ Адже коли ми прийшли в Македонію, то наші тіла не мали відпочинку, але зазнавали утисків звідусіль: зовні були конфлікти, а всередині – страхи. ⁶ Але Бог, Який втішає пригнічених, потішив нас приходом Тита, ⁷ і не тільки його приходом, але й тим, як він був підбадьорений вами, сповіщаючи нас про ваше сильне прагнення, про глибоку журбу й про вашу ревність за мене. Тож я зрадів ще більше.

⁸ Навіть якщо я засмутив вас своїм листом, то не шкодую *про це*. І якщо на початку й шкодував, – бо ж бачу, що мій лист засмутив вас, хоч і ненадовго, – ⁹ то тепер я радію. І радію не тому, що ви були засмучені, а тому, що цей смуток привів до покаяння. А оскільки ваш смуток був з волі Бога, то ви не зазнали через нас жодної втрати. ¹⁰ Бо смуток від Бога веде до покаяння,

* **6:18** 6:18 Див. 2 Сам. 7:14; 7:8.

яке зрештою веде до спасіння, і не викликає жалю. А смуток світу веде до смерті. ¹¹ Подивіться самі, яку старанність, яке виправдання, яке обурення, який страх, яке бажання, яку ревність і яке прагнення справедливості спричинило у вас це засмучення з волі Бога. Ви показали, що в усьому є чистими в цій справі. ¹² Насправді я написав вам не заради того, хто вчинив зло, і не заради скривдженого, а щоб показати ваші старання заради нас перед Богом. ¹³ Саме тому ми втішилися.

Та, окрім нашої втіхи, ми ще більше зраділи радістю Тита, адже ви освіжили його дух. ¹⁴ Бо якщо я колись і хвалився вами перед ним, то не був осоромлений. І як усе, про що я вам говорив, було правдою, так і моє вихваляння вами перед Титом виявилось правдою. ¹⁵ Його почуття до вас стають ще міцнішими, коли він пригадує слухняність усіх вас і як ви прийняли його зі страхом і тремтінням. ¹⁶ Радію, адже в усьому можу покладатися на вас.

8

Пожертви для Божих людей

¹ Брати, ми повідомляємо вам про Божу благодать, дану Македонським церквам, ² адже вони серед суворого випробування дуже раділи, а їхня крайня бідність переповнилася багатством їхньої щедрості. ³ Я свідчу про те, що вони дали добровільно, по змозі й навіть більше, ⁴ наполегливо просячи нас про благодать і участь у цьому служінні для святих; ⁵ і не лише так, як ми сподівалися, а віддали самих себе спочатку Господу, а потім, з волі Божої, нам. ⁶ Тож ми попросили Тита завершити розпочату серед вас справу благодаті. ⁷ І оскільки ви багаті всім: вірою, словом, розумінням, усякою старанністю та любов'ю,

якої навчилися від нас, – то збагачуйтеся і в цій справі благодаті.

⁸ Кажу це не як наказ, але через старанність інших перевіряю щирість вашої любові. ⁹ Адже ви знаєте благодать Господа нашого Ісуса Христа, Який, будучи багатим, заради вас* став бідним, щоб ви збагатилися Його бідністю.

¹⁰ І в цьому даю вам пораду, адже це піде на користь вам, що не лише почали робити це минулого року, а й першими виявили до цього бажання. ¹¹ Завершіть справу зараз, щоб як ревно бажали, так і виконали її в міру можливості. ¹² Бо коли є ревність, то дар приймається згідно з тим, що хтось має, а не з тим, чого не має.

¹³ І не кажу цього, щоб інші мали полегшення, а ви – труднощі, але для рівності. ¹⁴ Тепер нехай ваш достаток буде для їхньої потреби, а їхній достаток колись – для вашої потреби, аби була рівність, ¹⁵ як і написано:

«У того, хто зібрав багато, не лишилося зайвого,
а хто зібрав мало, не мав нестачі»†.

Тит та його супутники

¹⁶ Подяка Богові, Який вклав у серце Тита ту ж ревність щодо вас, яку маю і я, ¹⁷ адже він, будучи ревним, не лише прийняв наш заклик, а й добровільно пішов до вас. ¹⁸ Разом із ним ми посилаємо брата, якого хвалять в усіх церквах за його служіння Доброю Звісткою. ¹⁹ До того ж, його було обрано церквами бути нашим супутником у цій справі благодаті, якій ми служимо на славу Самого Господа та заради нашої доброї волі, ²⁰ остерігаючись того,

* 8:9 8:9 Або: нас. † 8:15 8:15 Див. Вих. 16:18.

щоб не зазнати від когось дорікань за розпорядження цим щедрим даром, ²¹ бо ми стараємося чинити добро не тільки перед Господом, але й перед людьми.

²² Ми посилаємо з ними нашого брата, якого часто й по-різному перевіряли і який виявився ревним, та зараз він навіть більш ревний оскільки впевнений у вас. ²³ Що стосується Тита, то він – мій спільник і працює разом зі мною заради вас, а щодо наших братів, то вони – посланці церков і слава Христа. ²⁴ Тому дайте їм доказ вашої любові та нашої похвали щодо вас перед церквами.

9

¹ У мене більше немає потреби писати вам про це служіння святим, ² адже я знаю ваше завзяття й хвалюся ним перед македонянами. Я розповів їм, що Ахая була готова ще з минулого року, і ваша ревність заохотила багатьох. ³ Усе ж посилаю до вас братів, щоб наша похвала вами у цьому випадку не була даремною, а щоб ви були готові, як я і говорив. ⁴ Якщо зі мною прийдуть македоняни й застануть вас не готовими, то ми, – не кажучи вже про вас, – через цю впевненість будемо осоромлені. ⁵ Тож я вважаю за необхідне заохотити братів прийти до вас заздалегідь і підготувати обіцяний щедрий дар. Тоді він буде щедрим даром, а не чимось вимушеним.

Заохочення до дарування

⁶ Пам'ятайте це: хто скупко сіє, той скупко жатиме, а хто щедро сіє, той щедро жатиме. ⁷ Кожен нехай дарує так, як вирішив у своєму серці, а не з жалем чи з примусу, адже Бог любить того, хто дарує з радістю. ⁸ І Бог може пролити на вас будь-яку благодать, щоб, маючи завжди й в усьому достаток, ви проливалися будь-якою доброю справою, ⁹ як і написано:

«Він щедро роздав бідним;

його праведність стоятиме повіки»*.

10 Той, Хто забезпечує сіяча насінням і хлібом на поживу, забезпечить і примножить ваше насіння та збільшить плоди вашої праведності, **11** щоб ви у всьому були збагачені для всякої щедрості, яка спонукає до того, щоб через нас складалася подяка Богові.

12 Адже ваше служіння не лише задовільняє потреби святих, але й виливається у численні подяки Богові. **13** Завдяки доказу цього служіння вони прославляють Бога за ваш послух, що іде від сповідання Доброї Звістки Христа, і за вашу щедрість для них та для всіх інших. **14** А у своїй молитві за вас вони прагнуть до вас через безмірну щодо вас Божу благодать. **15** Подяка Богові за Його невимовний дар!

10

Павло захищає своє служіння

1 Я, Павло, особисто закликаю вас із лагідністю і добротою Христа, – я, той хто «покірний, коли присутній» між вами, «а коли відсутній, то сміливий» стосовно вас. **2** Прошу вас: коли я прийду, не змушуйте мене вдаватися до сміливості, яку я рішуче розраховую проявити щодо тих, хто вважає, що ми живемо по-тілесному. **3** Адже, живучи в тілі, воюємо не по-тілесному. **4** І зброя нашої боротьби не тілесна, а сильна Богом для руйнування фортець. Ми руйнуємо задуми **5** та кожную зарозумілість*, яка противиться пізнанню Бога, а також беремо в

* **9:9** 9:9 Див. Пс. 111:9. * **10:5** 10:5 Або: висоту.

полон кожну думку на послух Христу. ⁶ І ми готові покарати будь-яку непокору, як тільки ваш послух стане довершеним.

⁷ Ви дивитеся на зовнішність. Але коли хтось впевнений, що він належить Христу, то нехай візьме до уваги, що ми, як і він, Христові. ⁸ І навіть якщо я ще більше вихваляюся нашою владою, яку нам дав Господь для вашого збудування, а не для руйнування, то я за це не буду осоромлений. ⁹ Хай вам не здається, що я хочу залякати вас своїми листами. ¹⁰ Адже *дехто* каже: «Його листи вагомі та сильні, але коли приходять особисто, то він слабкий і слова його незначні». ¹¹ Така людина нехай врахує те, що якими ми є на слові в листах, коли відсутні, такими ж є і на ділі, коли присутні.

¹² Ми не сміємо судити або прирівнювати себе до тих, що самі себе рекомендують. Вони, вимірюючи себе собою та порівнюючи себе із собою, не є розумними. ¹³ Ми ж не будемо хвалитися безмірно, а лише в межах служіння, яке нам визначив Бог, щоб досягнути й вас. ¹⁴ Бо ми не виходимо за ці межі, ніби не досягнули вас, адже ми досягнули і вас Доброю Звісткою Христа. ¹⁵ Ми не хвалимося надмірно чужою працею, а сподіваємося, що, у міру того, як ваша віра зростатиме, зростатимуть і межі нашого служіння серед вас, ¹⁶ щоби звіщати Добру Звістку поза вашими *околицями*, а не хвалитися зробленим на чужому полі. ¹⁷ «А хто вихваляється, нехай вихваляється в Господі»†. ¹⁸ Адже схвалений не той, хто сам себе рекомендує, а той, кого рекомендує Господь.

† **10:17** 10:17 Див. Єр. 9:24.

11

Павло та псевдоапостоли

¹ Сподіваюся, ви потерпите трохи моє безумство. Так, потерпіть мене! ² Адже я ревную вас Божою ревністю, бо я заручив вас одному чоловікові, щоб представити Христу наче чисту діву. ³ Та боюся, що як Єва була зведена хитрощами змія, так і ваші думки можуть віддалитися від щирості та чистоти перед Христом. ⁴ Бо коли хтось приходять до вас та проповідує іншого Ісуса – не Того, що ми проповідували, або коли приймаєте іншого духа – не Того, що ви прийняли, або іншу добру звістку – не ту, що ви прийняли, то ви це легко терпите. ⁵ Та не думая, що я чимось гірший від тих «великих апостолів». ⁶ І хоча я недосвідчений у красномовстві, але не в пізнанні; і ми вам це чітко всім та в усьому показали. ⁷ Хіба я згрішив тим, що, бажаючи звеличити вас, сам упокорився й без жодної винагороди звіщав вам Божу Добру Звістку? ⁸ Я, *так би мовити*, обкрадав інші церкви, приймаючи від них платню, аби служити вам. ⁹ Коли я був із вами та опинився в нужді, то нікого не обтяжував, адже брати, що прийшли з Македонії, задовольнили мої потреби. Я в усьому стримував себе і далі стримуватимусь, аби не бути для вас тягарем. ¹⁰ Як істина Христа перебуває в мені, так ніхто не зупинить цієї моєї похвали в усіх регіонах Ахаї. ¹¹ Чому? Чи тому, що не люблю вас? Бог знає, *що люблю*.

¹² Що я робив, те й робитиму, щоб не давати приводу хвалитися тим, хто шукає підстав, аби довести, що вони рівні нам у тому, чим хваляться. ¹³ Адже такі люди – лжеапостоли, лукаві робітники, які приймають вигляд апостолів Христа. ¹⁴ Та це й

не дивно, адже сам сатана приймає вигляд ангела світла. ¹⁵Отже, немає нічого дивного в тому, що і його служителі вдають із себе служителів праведності. Їхній кінець буде за їхніми ділами.

Павлові страждання

¹⁶ Я повторюю: нехай ніхто не вважає мене нерозумним, але навіть якщо ви це робите, то прийміть мене як нерозумного, щоб і я міг трохи похвалитися. ¹⁷ Те, що я кажу з приводу похвали, кажу не від Господа, а наче в безумстві. ¹⁸ І, оскільки багато хто вихваляється за тілом, то і я вихвалитимуся. ¹⁹ Бо ви, будучи мудрими, радо терпите нерозумних! ²⁰ Ви терпите, коли хтось вас поневолює чи об'їдає, коли хтось обдирає чи звеличується *над вами* і б'є вас в обличчя. ²¹ Кажу це на свій сором: у цьому ми були слабкими!

Та якщо хтось наважується *хвалитися*, – кажу це в безумстві, – наважуюсь і я. ²² Вони євреї? Я теж. Вони ізраїльтяни? Я теж. Вони Авраамове насіння? Я теж. ²³ Вони служителі Христа? Кажу ніби в безумстві: я більше. Я більше працював, частіше був ув'язнений, мене жорстокіше били, я часто опинявся на *межі смерті*. ²⁴ Від юдеїв я п'ять разів отримував по сорок без одного ударів *батою*, ²⁵ тричі мене били палицями, один раз мене закидали камінням, я був на трьох кораблях, які розбивалися у морі, провів цілу добу у відкритому морі. ²⁶ Часто був у подорожах, небезпеках на річках, небезпеках через розбійників, небезпеках через *деяких із мого роду*, небезпеках через язичників, небезпеках у містах, небезпеках у пустелі, небезпеках посеред моря, небезпеках серед лжебратів, ²⁷ у праці та виснаженні, часто в недосипанні, у голоді й спразі,

часто в постах, у холоді та в наготі. ²⁸ І окрім усього цього, моє щоденне заняття – турбота про всі церкви. ²⁹ Хто знемагає, з ким і я не знемагав би? Хто впадає в гріх*, за кого і я не палав би?

³⁰ Коли вже маю хвалитися, то хвалитимуся своєю слабкістю†. ³¹ Бог і Отець Господа Ісуса, Який є навіки благословенним, знає, що я не брешу. ³² У Дамаску намісник царя Арети стеріг місто Дамаск, аби мене схопити, ³³ але мене через вікно спустили в кошику по стіні, і я врятувався з його рук.

12

Видіння та об'явлення Павла

¹ Я змушений хвалитися, хоча немає в цьому користі. Усе ж перейду до видінь та одкровень від Господа. ² Я знаю одного чоловіка в Христі, який чотирнадцять років тому, – чи був у тілі, чи то поза тілом, не знаю, Бог знає, – був підхоплений до третього неба. ³ Також я знаю, що той чоловік – чи був у тілі, чи то поза тілом, не знаю, Бог знає, – ⁴ був підхоплений до раю та почув невимовні слова, яких людині не дано казати. ⁵ Таким чоловіком я буду хвалитися; собою ж хвалитися не буду, хіба що своїми слабкостями. ⁶ Якби я навіть і захотів похвалитися, то не буду нерозсудливим, адже казатиму правду. Проте я утримуюсь, щоби хтось не подумав про мене більше, ніж бачить у мені та чує від мене. ⁷ А щоб я не загордився величчю одкровень, дана мені колючка в тіло, посланець сатани, аби мене бити, щоб я не величався. ⁸ Я тричі просив Господа, щоб Він забрав

* **11:29** 11:29 Або: Кого штовхають у гріх, і я не палав би за нього?

† **11:30** 11:30 Або: немічністю. Тут і повсюди в посланні.

її від мене. ⁹ Але Він сказав мені: «Моеї благодаті для тебе достатньо, адже сила Моя* в слабкості стає довершеною». Тож я з радістю хвалитимуся моєю слабкістю, щоб у мені оселилася Христова сила. ¹⁰ Тому я задоволений слабкостями, горем, переслідуваннями та труднощами заради Христа. Бо, коли я слабкий, тоді я сильний.

Побоювання Павла за коринфську церкву

¹¹ Я став нерозумним, але ви змусили мене до цього! Це ви мали б мене рекомендувати, оскільки я нічим не гірший від цих «великих апостолів», хоч я і ніщо. ¹² Адже ознаки апостола були виявлені поміж вами у всякому терпінні, знаках, дивах та могутніх ділах. ¹³ То чим ви були обділені у порівнянні з іншими церквами? Хіба тим, що я сам не був тягарем для вас. Вибачте мені цю несправедливість!

¹⁴ Ось я готовий прийти до вас утретє. Я не буду вас обтяжувати, бо мені не потрібне те, що вам належить, але ви самі. Адже не діти повинні накопичувати майно для батьків, а батьки – для дітей.

¹⁵ Я охоче витрачу заради вас усе, що маю, і навіть віддам самого себе. Якщо люблю вас більше, то невже любитимете мене менше? ¹⁶ Хоч би як там було, я не обтяжував вас. Проте ви кажете, що будучи хитрим, я впіймав вас підступністю. ¹⁷ Хіба я коли-небудь використовував вас через тих, кого до вас посилав? ¹⁸ Я попросив Тита прийти до вас і послав із ним брата. Хіба Тит вас використав? Хіба ми не ходили в тому ж дусі? Хіба ми не ходили одним шляхом?

¹⁹ Невже ви думаєте, що ми захищаємося перед вами? Ми говоримо перед Богом у Христі, і все це, любі, для вашого збудування. ²⁰ Адже я

* **12:9** 12:9 У деяких рукописах це слово відсутнє.

боюся, що, прийшовши, знайду вас не такими, як я хочу, а ви побачите мене не таким, як ви хочете. Боюся виявити серед вас сварки, заздрість, лють, самолюбство, наклепи, плітки, пихатість та безлад. ²¹ Боюся, що, коли я прийду знову, мій Бог упокорить мене перед вами, і мені доведеться оплакувати багатьох, що раніше згрішили й не покаялися в нечистоті, у статевій розпусті й у безсоромності, яким вони віддалися.

13

Останні попередження

¹ Оце втретє йду до вас. «Нехай кожне слово підтвердиться устами двох або трьох свідків»*. ² Як я попереджав, коли був у вас удруге, так і зараз, коли відсутній, попереджаю тих, що раніше згрішили, і всіх інших: якщо прийду знову, то нікого не щадитиму. ³ Адже ви шукаєте доказу того, що через мене говорить Христос. Він не безсилий, але сильний у вас, ⁴ бо хоч Він і був розіп'ятий у слабкості, проте живе завдяки Божій силі. Адже і ми слабкі в Ньому, але завдяки Божій силі будемо жити з Ним для вас.

⁵ Перевіряйте самих себе, чи ви у вірі; випробуйте себе. Хіба ви не знаєте, що Ісус Христос живе у вас? Звичайно, якщо ви пройшли це випробування. ⁶ А щодо нас, сподіваюся, ви зрозумієте, що ми пройшли це випробування. ⁷ Тепер ми молимося Богові, щоб ви не чинили ніякого зла. Не для того, щоб здавалося, ніби ми пройшли випробування. Робіть добро, навіть тоді, коли здаватиметься, що ми не пройшли його. ⁸ Адже ми нічого не можемо робити проти істини, а лише

* **13:1** 13:1 Див. Повт. 19:15.

заради істини. ⁹ Ми радіємо, коли ми слабкі, а ви сильні. За це й молимося – за ваше вдосконалення. ¹⁰ Тому я й пишу вам це, поки мене з вами немає, щоб, коли буду з вами, мені не довелося бути суворим, використовуючи владу, яку дав мені Господь, щоб зміцнювати, а не руйнувати.

Останні побажання

¹¹ І наостанок, брати, заохочую вас: радійте, виправляйте одне одного, підбадьорюйте одне одного, будьте єдинодумні, живіть у мирі – і Бог любові й миру буде з вами!

¹² Вітайте одне одного святим поцілунком! Усі святі вітають вас!

¹³ Нехай благодать Господа Ісуса Христа, любов Бога та спільність Святого Духа будуть з вами усіма!

Бібліка ® Відкрита Новий Переклад Українською
The New Testament and Psalms in Ukrainian language:
Бібліка ® Відкрита Новий Переклад Українською
copyright © 2022 Biblica, Inc.

Language: Українська (Ukrainian)

Contributor: Biblica, Inc.

Новий Завіт і Книга Псалмів, Бібліка ® Відкрита Новий Переклад Українською™
© 2022 Biblica, Inc.

New Testament and Psalms, Biblica® Open New Ukrainian Translation™
Copyright © 2022 by Biblica, Inc.

«Biblica» (Бібліка) є товарним знаком, зареєстрованим у бюро патентів та торгових марок США компанією «Biblica, Inc.» Використовується з дозволу.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Новий Завіт і Книга Псалмів, Бібліка ® Відкрита Новий Переклад Українською™
© 2022 Biblica, Inc.

New Testament and Psalms, Biblica® Open New Ukrainian Translation™
Copyright © 2022 by Biblica, Inc.

«Biblica» (Бібліка) є товарною знакою зареєстрованою в бюро патентів та торгових марок США компанією «Biblica, Inc.» Використовуються з дозволу.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-18

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 19 Apr 2023

68eb76bb-3f7e-5394-ae2f-83de54389ca2